

בשעה שנקנסים לאש, הם אומרים: זהו ודאי גיהנם. נכנסים לשלג, אומרים: זו תריפות החרף [הקרן] של הקדוש ברוך הוא. מתחילים ואומרים: זה, ואחר כך אומרים: וי. ודוד אמר, (תהלים מ) ויעלני מבור שאון מטיט היין ויקם וגו'. ממקום שאומרים זה, ואחר כך וי.

והיכן נתקנות נפשם? בשלג, כמו שנאמר (תהלים סח) בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון. יכול אף ישראל כן? תלמוד לומר, לא תירא לביתה משלג. מה הטעם? משום שכל ביתה לבש שנים. אל תקרי שנים אלא שנים, כמו מילה ופריעה, ציצית ותפלין, מזוזה ונר חנוכה וכו'.

בא ראה, לא תירא לביתה משלג - זו כנסת ישראל, שהיא כל ביתה לבש שנים, כמו שאמרנו, שפתיב (ישעיה ס) חמוץ בגדים וגו', לבוש של הדין הקשה, להפיר מעמים עובדי עבודה זרה, ועתיד הקדוש ברוך הוא ללבש לבוש אדם וחרב אדמה ולהפיר מהאדם. לבוש אדם, שפתיב חמוץ בגדים, וכתוב (שם) מדוע אדם ללבושך. הסיף אדמה, שפתיב (שם לד) חרב לה' מלאה דם. ולהפיר מן האדם, שפתיב כי זבח לה' בכצרה וגו'. עוד כי כל ביתה לבש שנים - שחרי זה בא מצד של הדין הקשה.

אמר רבי יצחק, ודאי זה כך, אלא כל ביתה לבש שנים, מהם השנים? אלו שנים קדמוניות, משום שהיא נכללת מכלם ויונקת מכל הצדדים, כפתיב (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים.

עד דהו אזיל, פגעו ביה בההוא ינוקא, תינוק שהיה הולך לקפוטקיא

בשעתה דעאלין לנורא, אינון אמרי דא הוא ודאי גיהנם, עאלין לתלגא,

אמרי דא חריפא דסיטא (דסיטא) דקדשא בריך הוא. שראן ואמריין זה, ולבתר אמריין ווי.

ודוד אמר (תהלים מ) ויעלני מבור שאון מטיט היין ויקם וגו'. מאתר דאמרי זה, ולבתר ווי.

והיכן משתלמי נפשיהו, בשלג. כמה דאת אמר, (תהלים סח) בפרש שדי מלכים בה

תשלג בצלמון. יכול אף ישראל כן, תלמוד לומר לא תירא לביתה משלג. מאי טעמא.

בגין דכל ביתה לבוש שנים. אל תקרי שנים אלא שנים. כגון מילה ופריעה, ציצית ותפלין, מזוזה ונר חנופה כו'.

הא חזי, לא תירא לביתה משלג, דא כנסת ישראל, דאיהי כל ביתה לבוש שנים,

כמה דאמרן. דכתיב, חמוץ בגדים וגו', לבושא דדינא קשיא, לאתפרעא מעמין עובדי עבודה זרה. וזמין קדשא בריך הוא

למלבש לבושא סומקא, וחרבא סומקא, ולאתפרעא מן סומקא. לבושא סומקא,

דכתיב, (ישעיה ס) חמוץ בגדים, וכתיב, (ישעיה סג) מדוע אדם ללבושך. סייפא סומקא, דכתיב,

(ישעיה לד) חרב לה' מלאה דם. ולאתפרעא מן סומקא, דכתיב, (ישעיה לד) כי זבח לה' בכצרה

וגו'. תו, כי כל ביתה לבוש שנים דהא מסטרא דדינא קשיא קא אתיאי.

אמר רבי יצחק, ודאי הכי הוא, אלא כל ביתה לבוש שנים, מאי שנים, אלין

שנים קדמוניות, בגין דאיהי אתפלילת מפלהו, וינקא מפל סטרין, פדכתיב, (קהלת א)

כל הנחלים הולכים אל הים.

עד דהו אזיל, פגעו ביה בההוא ינוקא, דהו אזיל לקפוטקיא בקסטירא